

Μια όαση πρασίνου στην καρδιά της Αθήνας ...

Φυσικά μιλάμε για τον Εθνικό Κήπο, αγαπημένο καταφύγιο δροσιάς και ηρεμίας για όσους μένουν στο Κέντρο, συχνά άγνωστο σε αρκετούς κατοίκους άλλων, πιο απομακρυσμένων περιοχών της πόλης μας. Κι όμως ο Εθνικός Κήπος μάς συντροφεύει για πάνω από 100 χρόνια, αφού η δημιουργία του έγινε με εντολή της Βασίλισσας Αμαλίας. Γι' αυτό κι ο δρόμος που περνά έξω από την κεντρική του είσοδο ονομάστηκε «Βασιλίσσης Αμαλίας».

Ο Εθνικός Κήπος δεν είναι ένα απλό στολίδι, αλλά ένα πολύτιμο διαμαντάκι της πόλης μας, αφού σχεδιάστηκε να γίνει ο βοτανικός μας κήπος. Για το σκοπό αυτό φυτεύτηκαν 15.000 διαφορετικά είδη φυτών, άλλα ξενικά και άλλα αυτοφυή της χώρας μας, ενώ σε αρκετούς κορμούς στερεώθηκαν μεταλλικές πινακίδες με εξειδικευμένες πληροφορίες.

Η επίσκεψη του σχολείου μας στο Αθλητικό Κέντρο Φωκιανού την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Οκτωβρίου ήταν μια καλή ευκαιρία για να γνωρίσουν από κοντά οι μαθητές της Α' Γυμνασίου τον Εθνικό Κήπο μέσα από μια καταπράσινη, ευχάριστη διαδρομή.

Διασχίζοντας μονοπάτια σκεπασμένα με πέργκολες με αναρριχητικά φυτά και άλλοτε περνώντας από σημεία λουσμένα στον ήλιο, φτάσαμε στη μεγάλη λιμνούλα με τις πάπιες, ένα από τα πιο χαρακτηριστικά και γραφικά σημεία του κήπου.

Στη συνέχεια κάναμε μια στάση στην κοντινή λιμνούλα με τις πάμπολλες χελώνες και το

αιωνιόβιο δέντρο με τις τεράστιες διακλαδώσεις στο κορμό και προχωρήσαμε για να δούμε το μαρμάρινο ηλιακό ρολόι.

Συνεχίζοντας την περιήγησή μας, περάσαμε δίπλα από αγάλματα επιφανών Ελλήνων, υπολείμματα αρχαίων κιονόκρανων, παρτέρια με καλλωπιστικά φυτά, ρυάκια με τρεχούμενο νερό που σχημάτιζαν ακόμη και μικρά καταρρακτάκια, για να καταλήξουμε στο μικρό ζωολογικό κήπο και την παιδική χαρά. Εδώ τα παιδιά πέρασαν αρκετή ώρα παίζοντας και δεν έκρυψαν τη δυσαρέσκειά τους όταν έφτασε η ώρα να μαζέψουν τα πράγματά τους για να φύγουμε.

